

Wijkgemeente

De Ontmoeting

Protestantse gemeente te Terneuzen

Protestantse
Kerk

Beleidsplan 2026-2030

“Jullie zullen mijn getuige zijn”

Wijkgemeente

De Ontmoeting

Protestantse gemeente te Terneuzen

Protestantse
Kerk

1. INLEIDING

‘Jullie zullen mijn getuigen zijn’, zei de Heer tot zijn leerlingen.

Christus heeft ons Gods liefde laten zien, door zijn trouw aan ons mensen.
In kruis en opstanding heeft Hij ons vastgehouden.

Als Christus zegt: ‘jullie zullen mijn getuigen zijn’ is dat geen opdracht, maar een belofte.
De leerlingen zullen in de beweging van Gods Geest worden meegenomen, zo zullen zij het woord voor de wereld uitdragen.

In die beweging willen wij meegenomen worden; in ons *vieren, dienen* en *leren*.
Deze facetten van het kerkzijn hangen onderling samen; het zijn de schakels van de ketting waaruit ons gemeentezijn bestaat. En het is aan eenieder om dit appel van Christus te aanvaarden.

Wijkgemeente

De Ontmoeting

Protestantse gemeente te Terneuzen

2. DE GEMEENTE IN HAAR VIEREN

De gemeente van de Heer wordt zichtbaar in het samenkomen op zondag en door de week om het goede nieuws te vieren. Dit vieren heeft in de eredienst een bepaalde orde nodig. Deze is ontstaan en gegroeid door de eeuwen heen. Van de groet aan het begin —we worden begroet door de Levende!— tot aan de zegen: onder de zegen van de Heer mogen wij het soms weerbarstige leven weer in. Tussen groet en zegen hebben wij in de kerkdienst een weg afgelegd: van buiten naar binnen en vervolgens gaan we van binnen weer naar buiten. We komen immers vanuit verschillende situaties naar de kerk; er gebeurt iets gemeenschappelijks en we gaan weer terug; ons eigen leven in. Maar tussentijds is er iets gebeurd. We ontmoeten elkaar en horen Gods boodschap. We geven ons antwoord op deze boodschap in dankzegging, voorbede en met lofprijzing. Daarnaast geven wij onze gaven, zien wij elkaar en gaan weer naar buiten toe om christen te zijn in het gewone leven. We geloven dat er in de kerkdienst iets bijzonders gebeurt, dat wat voor ons mensen 'heilig is'. De liturgie is er om te zorgen dat het heilige gebeuren kan. Wat voor mensen heilig is, wordt verschillend ervaren. Maar het heilige overstijgt de subjectieve ervaring van mensen. Het heilige is het totaal andere. Het is het aangesproken worden door de Geheel Andere. Door God, de Eeuwige die met ons gaat.

Wat een eredienst is, staat helder omschreven in artikel VII van de kerkorde:

1. Geroepen door haar Heer komt de gemeente samen tot de lezing van de Heilige Schrift en de prediking van het Evangelie, de bediening en viering van de doop en het avondmaal, de dienst van lofzang en gebed en de dienst van barmhartigheid en gerechtigheid. De gemeente komt samen tot boete-, dank- en gebedsdiensten, leerdiensten, trouwdiensten en diensten van rouwdragen en gedenken. Daarnaast kent de kerk dagelijkse getijdendiensten met lofprijzing en gebeden.

2. De inrichting van de eredienst wordt vastgesteld door de kerkenraad met inachtneming van de bijzondere verantwoordelijkheid van de voorgangers en hen die zorgdragen voor de kerkmuziek. Ten behoeve van de eredienst worden, naar regels bij ordinantie gegeven, door de generale synode aangewezen, aangeboden of vastgesteld:

- *de bijbelvertaling,*
- *het psalm- en gezangboek*
- *en het dienstboek met orden van dienst.*

Door dit artikel worden we geholpen om prioriteiten te stellen en niet te verdwalen in het doolhof van de brede waaier van individuele wensen en idealen. Het helpt ons zicht te houden op het wezenlijke van de eredienst:

- De verkondiging van het Evangelie
- De viering van de sacramenten,
- De kerkmuziek
- De dienst der barmhartigheid.

Wijkgemeente

De Ontmoeting

Protestantse gemeente te Terneuzen

Van hieruit willen wij prioriteiten stellen:

- We oefenen om een kring rondom Jezus te zijn;
 - o luisterend naar zijn Boodschap
 - o zingend en biddend in het besef dat we als gemeente aan elkaar gegeven zijn om het blijde nieuws hoor- en voelbaar te maken in de wereld.

- Wij oefenen ons in verantwoordelijk zijn voor momenten van verstillings om Gods woord te ontvangen en het creëren van momenten waarin kerkmuziek tot klinken komt en momenten waarop wij onze gaven geven;
 - o kerkmuziek is een belangrijk 'voertuig' om Gods boodschap te laten landen, maar het is ook de adem waarop onze emoties en religieuze gevoelens de ruimte krijgen. We proberen te zoeken naar een zo goed mogelijke vorm, die zowel vertrouwd is als ook bij de huidige tijd past.
 - o bij het geven van de gaven staan we bewust stil bij onze roeping voor de wereld.

- Wij oefenen ons in het putten uit de rijke traditie van de kerk en zoeken tegelijk naar wegen waarvoor het heilige voor de gemeente in haar breedte kan geschieden;
 - o dit kan tot uitdrukking komen in verscheidenheid aan diensten. Niet zozeer 'om iedereen aan zijn trekken te laten komen' maar in het besef van Gods rijkdom én de verscheidenheid aan mensen.

- Wij oefenen ons in barmhartigheid door ons bewust te zijn van Christus' opdracht om in mededogen om te zien naar de wereld in nood, de medemens in verdrukking en lijden, en Christus te volgen op de weg van het koninkrijk Gods van vrede en gerechtigheid. ;
 - o bij het geven van de gaven staan we bewust stil bij onze roeping voor de wereld.
 - o Bij het beheren van de gaven tonen wij ons een goed rentmeester en dragen zorg dat hulpbehoeftigen op korte termijn maar ook op langere termijn geholpen kunnen (blijven) worden.

Wijkgemeente

De Ontmoeting

Protestantse gemeente te Terneuzen

3. DE GEMEENTE IN HAAR DIENEN

Het dienen krijgt gestalte in het omzien naar elkaar in pastoraat en diaconaat.

3.1 Pastoraat

Wat pastoraat inhoudt vinden wij gedefinieerd in artikel 4 van ord. 8 van de kerkorde:

Artikel 4. De pastorale arbeid

- 1. De gemeente is geroepen tot de vervulling van haar pastorale opdracht door het verlenen van herderlijke zorg.*
- 2. Deze pastorale opdracht betreft zowel de leden van de gemeente, de niet-gedoopte kinderen van leden van de gemeente en hen die blijf geven van verbondenheid met de gemeente, als ook anderen die herderlijke zorg behoeven.*
- 3. De herderlijke zorg ten opzichte van elkaar en ten opzichte van anderen krijgt gestalte in het leven van de leden van de gemeente, die worden opgewekt tot omzien naar elkaar en naar anderen die dit behoeven, als ook in de pastorale arbeid die door en onder leiding van predikanten en ouderlingen wordt verricht.*
- 4. De gemeente vervult haar pastorale opdracht mede in de omgeving waarin zij leeft, en zij geeft uitdrukking aan haar verbondenheid met bijzonder pastoraal werk dat daar gebeurt.*

Er bestaat sinds decennia een netwerk van contacten. Maar we moeten onder ogen zien dat, door de sterke vergrijzing van onze gemeenteleden en vrijwilligers, dit netwerk fragiel is geworden en in de nabije toekomst niet meer houdbaar is.

- We stellen ons tot taak om voor nu en in de toekomst het pastoraat te kunnen borgen.
 - o We willen ons bewust zijn van het besef dat alle momenten waarop mensen naar elkaar omkijken vormen van pastoraat zijn.
 - o Wanneer door het wegvallen van contactpersonen taken niet meer uit gevoerd kunnen worden, moeten wij niet blijven hangen in bestaande structuren, maar zoeken naar mogelijkheden waarin mensen bij elkaar gebracht worden om elkaar zo te blijven ontmoeten.
 - o Dit kan een pijnlijk proces zijn waarbij een geleidelijke overgang naar een nieuw model, zonder het huidige systeem rigoureu opzij te schuiven, de voorkeur heeft.
- Daarnaast is er het professionele pastoraat, uitgevoerd door de predikant en kerkelijk werker. Dit pastoraat heeft een meer verdiepend karakter dat verder gaat dan het omzien naar elkaar.
 - o Als gemeente hechten wij er waarde aan dat de predikant en kerkelijk werker tijd krijgen en hebben om deze vorm van pastoraat uit te kunnen voeren. Sterker nog, dit werk is het belangrijkste onderdeel van het takenpakket waarbij de kerkelijk werker en predikant elkaar aanvullen.

Profilering en inkleuring van pastoraat, van “omzien naar elkaar” als basis tot gespecialiseerd pastoraat, heeft de komende jaren onze aandacht. Dit om een nieuwe manier van pastorale aanwezigheid neer te zetten en uit te bouwen binnen de mogelijkheden die er zijn.

Wijkgemeente

De Ontmoeting

Protestantse gemeente te Terneuzen

3.2 Diaconaat

Door krimp van de gemeente is er op diaconaal gebied niet meer zoveel mogelijk als in het verleden. Er zullen dus duidelijke keuzes gemaakt moeten worden waar nog wel aandacht aan gegeven wordt. Wat diaconaat is, wordt omschreven in de kerkorde:

De diakenen zijn in het bijzonder geroepen tot de dienst aan de Tafel van de Heer het inzamelen en uitdelen van de liefdegaven, de dienst van barmhartigheid en gerechtigheid in gemeente en wereld, de toerusting van de gemeente tot het vervullen van haar diaconale roeping in de verzorging van de vermogensrechtelijke aangelegenheden van de gemeente van diaconale aard.

Vanuit deze omschrijving wordt duidelijk wat de kerntaken van de diaconie voor de nabije toekomst zijn en waar de prioriteiten liggen:

- De viering van het avondmaal, ook in bijzondere vormen voor mensen die de reguliere diensten niet meer bij kunnen wonen
- Oog en oor hebben voor de noden in de gemeente, regio, landelijk en wereldwijd.
- De gemeente inspireren en toerusten tot het vervullen van haar diaconale roeping
- De inzameling van de gaven.
- Als rentmeester waken over de historisch verkregen gelden en afhandelen van diaconale vermogensrechtelijke zaken.

Wijkgemeente

De Ontmoeting

Protestantse gemeente te Terneuzen

4. DE GEMEENTE IN HAAR LEREN

4.1 Leren als proces

De gemeente viert en dient niet alleen, zij leert ook. Het leren van de gemeente rijkt al terug tot in het Oude Testament. Hoe de gemeente kan leren vinden wij terug in artikel XI van de kerkorde.

1. *De gemeente is geroepen blijvend een lerende gemeenschap te zijn.*
2. *De vorming en toerusting van haar leden krijgt gestalte in onderricht en bezinning, in meditatie en gebed, in beraad en daadwerkelijke inzet.*

Het leren kan op heel veel momenten plaats vinden; in een meditatie, in een gebed, in een beraad, en ook in het daadwerkelijke “doen”. Leermoment zijn dus overall.

- Wij willen ons bewust worden van: hier en nu léren wij!
Het is goed als wij dit benoemen, zodat we ons ervan bewust worden hoeveel en hoe vaak wij leren.
- Wij stellen ons tot opdracht om zorgvuldig om te gaan met de diverse kringen, clubs en verenigingen. Daarbij houden wij in het oog dat gemeenteleden heel verschillend zijn; in leeftijd en in achtergrond. Een speerpunt is het faciliteren van de diverse vormen van leren, dit mogelijk te maken en mogelijk te houden.
- Leren is niet alleen opnemen, maar ook doen. Dit is tegelijk een speerpunt, ook voor de jongere gemeenteleden: zij willen graag iets betekenen, vooral door het doen. Daarin willen wij zoeken naar middelen en mogelijkheden om het in gang te zetten en het te bestendigen.

4.2 Inhoud van het leren

Het is goed om ook telkens voor te houden: wát leren we eigenlijk? Wat wordt als gemeente van ons verwacht? De kerkorde houdt ons bepaalde ‘eindtermen’ voor:

1. *het leren leven uit Gods beloften en naar zijn geboden*
2. *de toerusting tot het christelijk getuigenis in de wereld,*
3. *het ontdekken en leren aanwenden van de gaven voor de opbouw van de gemeente van Christus,*
4. *de toeleiding tot de viering van doop en avondmaal*
5. *en de voorbereiding op de openbare belijdenis van het geloof.*

De catechese betreft:

- a. *het lezen en verstaan van de Heilige Schrift,*
- b. *de eredienst, de liederen en gebeden,*
- c. *de belijdenis en de geschiedenis van de kerk,*
- d. *en het leven als christen in de wereld.*

Vanuit een voortdurende bezinning op deze elementen krijgen wij ons eigen leren scherper. Ook moeten wij ons de vraag stellen: leren wij eigenlijk wel? En zo ja, wát hebben we dan geleerd?

Wijkgemeente

De Ontmoeting

Protestantse gemeente te Terneuzen

5. SLOT

Dit beleidsplan is anders dan gebruikelijk en we slaan hiermee een andere weg in. De inhoud van dit beleidsplan heeft veel weg van een visiestuk waarbij het niet gaat over de doelen die we willen behalen. Dit beleidsplan gaat meer over het aandurven om niet 'alle ballen in de lucht te houden'.

- Het aandurven om zaken los te laten en hierdoor ruimte en energie te krijgen en te hebben voor wat we wel goed kunnen uitvoeren.
- Het aandurven om niet meer vanuit het doen te denken, maar vanuit ontvangen.
- Het aandurven om niet te denken vanuit het 'handelen' maar vanuit het 'zijn'.

Christus zelf zei het al tot zijn leerlingen: 'jullie zijn het licht der wereld, jullie zijn het zout der aarde'. Niet: jullie moeten het worden, of jullie moeten het zijn. Nee, jullie zijn het.

Durven wij het aan om;

- ons dit woord ter harte te nemen?
- en zo getuige te zijn?
- ons eerst te laten bedienen om vervolgens zelf te kunnen dienen?
- stil worden en luisteren, om wat we zelf hebben ontvangen door te geven?

Door te zien wat onze armoede is en waarin onze onmacht schuilt, kan ook het besef van onze rijkdom en sterkte ontstaan. Door niet weg te kijken van de kieren en scheuren in ons gemeentezijn, maar ook te krijgen voor het licht dat er doorheen straalt:

onze onmacht kan God inzetten voor zijn daden,
onze armoede kan Hij gebruiken voor het uitdelen van zijn rijkdom.

Tenslotte is het immers de Heer, die ons niet alleen maar op pad heeft gestuurd met zijn belofte om getuigen te zijn, maar met nog een andere belofte:

'Ik ben met jullie, alle dagen, tot de voltooiing van de wereld'.